

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallela Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

Cap. III. Descriptio Geographica Thessaliæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

Descriptio Geographica Theſſalia.

NVMERANTVR in Theſſalia quinque prouinciæ, quarum partes aliquæ decerptæ ſunt, vt Macedoniæ contribuerentur; & ſæpe apud veteres vtriuſque limites confuſi ſunt: quare non miraberis ſi quas vrbes tribuimus Theſſaliæ, Macedoniæ assignantur à quibuſdam, aut vice verſa.

P E- LARISSA, Theſſaliæ caput Liuius in campo Pelasgico ſita, cuius conditor Acrifius, à Lariffâ filiâ ſic nominata: alij à Pelasgo ipſo conditam volunt, & dictam Pelasgicum Argos; vide Pauſaniam in Corinthiacis, qui hanc litem dirimere nititur. Ad eam cæſus Acrifius à Perſeo diſci caſu, hodie *Larizzo* nominatur.

L A S- Scotuſa, ad quam urbem locus dictus *κωὸς κεφαλαί*, vbi victus Philippus à T. Quintio Flaminio: Plutarchus hunc locum ita dictum putat, quia ſcopuli in collibus Canum capita videntur repræſentare. Peſſimè hæc ciuitas habita eſt ab Alexandro Phereorum Tyranno: tempore Pauſaniæ deſerta, & infrequens.

G I O- Gonnus, ſeu Gonuſa, ciuitas Perrhæbeorum Straboni, & Stephano: à Liuius lib. 36. ponitur in faucibus ſalrus Tempe; dicta eſt à Gonco filio Cyphi. A Strabone locatur ſub Olympo; ab ea dictus Antigonus Gonatas. Vtrum autem eadem ſit cum Gonnocondylo, quam poſtea Philippus Olympiadem dixit, alij aiunt, alij negant; vide Ortelium ad vocem, Gonnocondylum: *perit omnino.*

T I S Peneus Fl. pulcherrimus, ideóque peculiare ei tribuuntur honores, ait Maxim. Tyrius Serm. 38. dictus & Araxes, inquiunt Strabo, & Stephanus, ab *ἀργέσσω ſcindo*, quòd ſibi viam aperuerit. In Sibyllinis oraculis dicitur Stygius: tempore Eufſtathij dicebatur Salaprias, quod tamen negat Tzetzes; hodie *Salampria*.

à Pel- Atrax vrbs ſic dicta ab Atrace filio Penei, ad eam habi-

gia ſic

dicta,

quod

nomen

totius

regio-

nis fuit,

- vt præmonuimus in Historicis. tabant Lapithæ, dicti vt & Perrhæbi, Pelasgiotes. Pamifus Fl. cadit in Peneum Herodoto teste lib. 7. hodie *Pontignamaranta*. Titaresius ruit quoque in Peneum, & Gonnos alluit; ab aliis Eurotas, aut Eurotus dicitur, & hodie nomen antiquum retinet *Titareffo*: de eo in Admirandis.
- ESTIOTIS. **TRICCA**, seu *Trica*, Dolopibus vicina Straboni, & Pindo monti. In ea fuit *Æsculapij* tēplum, & multæ tabulæ indices morborum depulforum; hinc enim quidam referunt oriundum *Æsculapium*: hodie *Tricala*. Ptolemæo, Gomphi à quâ vrbe non procul nascitur Peneus, Plinio teste: sita erat in agro feracissimo, vt colligimus ex Cæsare: eâ enim captâ multos ex suis vino & ingluuie perdidit.
- HESIOTIS. **Pheca** vrbs circa Gomphos, quam ope Romanorum Aminander Rex Athamanum cepit, Liius lib. 32. Malè *Phecacum* apud Ortelium dicitur. Straboni, **Ithome**, aliter **Thome** inquit Strabo, quam Homerus vocat *χλωμακίόεσσα* *asperam*.
- ESTIÆTIS. **Ctemene** ciuitas Dolopum Homero, quare & dicta **Dolopias**, data Phœnici à Peleo, ait Stephanus. **Curalius** fluuius, & **Coralus** à quibusdam in **Bæotiâ** malè collocatus: hodie *Onocero*. Suidæ. **Phœnix** fluuius, hic in Peneum cadit: nunc sine nomine.
- THESALIOS. **HYRATA** celeberrima Theſſaliæ Apuleio. In eâ solebant **Ætoli** conuentus celebrare; Liius lib. 32. Ad eam populi **ÆNIANES** quorum erat primaria. Metropolis cuius Cæsar meminit. Arcem habebat munitissimam, in quam **Ætoli** confugere, ideóque urbem Philippus incendit. Hæc sponte sese dedit **T. Q. Flaminio**. nomen totius **Thaumaci** locus munitissimus, vnde campi **Thaumaci** prospectu mirabiles, ex quibus vrbi nomen inditum: depingitur vrbs illa apud Liium lib. 32. vbi Philippus eam obsidens describitur. Regionis leuiter **Cyphata** Castellum eminens in Dolopibus, cuius meminit Liius lib. 32.

reti-
nuit.

Apidanus Fl. hîc iungitur Penco apud Herodotum lib.
7. hodie *Epideno*.

PH-
TH-
IO-
TIS

nascen-
tis Græ-
ciæ in-
cuna-
bula, vt
in Græ-
ciâ di-
cemus,
vnde
omnes
Achil-
lis Cõ-
milito-
nes. sic
dicta à
Phthia
vrbe
Achil-
lis pa-
triâ, que
vbi sita
fuerit
tacent
vete-
res,

PHARSALVS Ptole. Pharsalis Liuius, Palæo-Pharsalus,
Orosio, & Eutropio, Pharralius Stephano; à quâ
Pharsalici Campi dicti, victoriâ Iulij Cæsaris in Pom-
peium nobiles. Florus putat dictos Philippicos esse
Câpos cap. 6. l. 4. dum ait *Cassium Brutum eandem are-
nam in sedisse que fuerat fatalis Pompeio*; sed hoc ex Ap-
piano suprâ refutauimus. An dicta quoque sit Phthia
nescio, credidit Cælius Rhodiginus: *perit*.

Eretria cuius meminere Strabo & Liuius. Hanc suspi-
catur Eubæensium Gerbelius.

Thebæ Phthioticæ, & Phthiæ sub Crocio Campo, non
longè à mari, Liuius, postea Thebæ Philippi, seu Phi-
lippopolis, Polybio teste; hodie *Zitton*. Huius vrbis
Nauale dicebatur Pyrasus 20. stadiis ab eâ distitum.

Larissa Pensilis *Κρημαση*, olim dicta & Argos, & Pelas-
gia inquit Eustathius. Hodie Sophiano *Larizzo*.

Lamia in tumulo sita vnde longissimus prospectus, à La-
mio Herculis filio, aut à Lamiâ Trachiniorum Regi-
nâ. Ab ea dictum est bellum Lamiacum gestum ab
Atheniensibus in Antipatrum duce Laosthene.

Echinus ad fauces Sperchij fluuij, quæ olim ab aquis
damnum non leue passa est.

Heraclea cognomento Trachinia, quia antea Trachin
ab asperitate, quamquam vetus Trachin sex stadiis à
noua distita esset ad Fl. Asopum. Ad hanc se combus-
sit Hercules, Deianira in eâ interemit sese: hodie *Co-
marus* Pineto dicitur.

ΘΕΤΑ, mons asperissimus cuius extrema THERMOPYLÆ
nominantur. In eo locus Pyra dictus in quo se com-
bussit Hercules, vbi sacrificauit Acilius Consul. Ei
connectuntur ab auctoribus Corax, Othrys, Cali-
dromus: hodie *Banina* Sophiano est.

Othrys mons Dolopibus conterminus, niue diu obte-
ctus, Cænei Perrhæbi, & Lapitharum sedes. Lyncibus
abundabat: à Vibio collocatur in Thraciâ. Ad eius ra-

Cælius Rhodiginus dicit hodie putat *Pharsalam*, sed sine teste loqui videtur.

dices populi Melienses, quorum meminere Xenophon, atque Thucydides.

Enipeus Fl. cadit in Peneum apud Herodot. lib. 7. Liuium, & Strabonem. Malè hunc cum Pharybo confundit Theuerus.

Amphrysus Fl. Apollinis exilio, & gregibus clarus: vulgò in Magnesiâ collocatur, sed hunc quoque agrum alluit, apud Plinium lib. 31. cap. 2. alio nomine Pyrrha dicitur: Aphrysus aliter dicitur, vnde populi hunc accolentes Aphrysi: cadit in Enipeum, & huic iunctus, in Peneum: de eo in Admirandis.

Sperchius Fl. cui deuota Achillis Coma, Brenni & Gallorum transitu memorabilis apud Pausaniam in Phocicis; apud Apollodorum Βῶρος dicitur: hodie *Agriomela* Sophiano.

M A-
G N E-
S I A,
ab
Ouidio
Æ-
M O-
N I A,
apud
Vale-
rium
Flac-
cum
M A-

PHERÆ sic dicta à Pherete Crithei filio, vel Pherâ filiâ Æoli, cuius in medio fons Hyperia celeberrimus. Duplices fuere, Veteres & Nouæ 8. stadiis à se inuicem distantes, ait Stephanus. Hic rerum potitus Alexander Tyrannus Pheræus, de quo Pausanias, & Plutarchus in Pelopidâ. Hodie aut *Sidero*, aut *Ierusal*, aut *Ienifar*.

Melibæa cognomento ὀλιζών, Thessalicè pro ὀλιγών *Parua*, patria Philoctetis, Ossæ M. radicibus affixa, quam deserere conatus est sæuiente in eâ seditione, & in Italiâ Petiliam condidit. Eius meminere Liuius, & Herodotus.

Iolcos λατρεία cognominata, quasi *famula*; cuius seruitutis multæ causæ ab antiquis proferuntur. Ab eâ Thessalia dicta Iolcitis, item & Iason Iolcites inde missus ad vellus aureum. In eâ vrbe ludi funebres inuenti sunt ab Acasto, vt tradit Plinius.

Demetrias Ptol. Demetrium Liuius, fortè Pyrasus Strabonis, quondam & Sicyon vt vult Gregoras. A Plinio malè cum Pagasis confunditur. Condita est à Demetrio Poliorcete filio Antigoni: in quâ & sepultus est. Fuit aliquandiu Regia Macedonum, & Nauale,

- GNES | in quâ & Ætoli celebrauere comitia sua, & nume-
 rata inter Græciæ compedes. Hodie *Dimitriada* So-
 CAM- | phiano.
 PVS, | Pagasæ Pherarum nauale, sic dictæ apud Strabonem,
 & indi- | vel quod hîc compacta prima nauis Argo, vel *ἄπὸ τῶν*
 genæ | *Παγῶν*, seu *Πηγῶν fontibus*, qui hîc multi.
 MA- | TEMPE cognomento Thessala, Heliconia, Phthioti-
 GNE- | ca, & Theumesia: eleganter depinguntur ab Ælia-
 TES | no 3. Var. cap. 1. & Plinio lib. 4. quinquies mille
 apud | passus patent in longitudinem, latitudo sesquiuge-
 Eusta- | rum non superat inter Olympum, & Ossam montes,
 thium: | qui iuncti aliàs stagnum efficiebant: postea reuulsi
 apud | sunt, vel ab Hercule vt aiunt Lucanus, & Seneca,
 Ptole- | vel à Neptuno vt Claudianus, vel terræ motu vt A-
 mæum | thenæus lib. 14. Ab iis omnia amœna loca dicta sunt
 hæc re | Tempe: à Grammaticis quibusdam ineptè pro vrbe
 gio cõ- | fumuntur.
 fundi- | Ossa mons, Lapitharum domicilium, & leonibus abun-
 tur | dans, vt vult Pausanias: in eo locus dictus Scalæ Ale-
 cum | xandri, cuius meminit Polyænus. Hodie *Cossôno* seu
 | *Κιζῶνον ὄρος* Sophiano est, Pineto *Olira*.
 | Olympus mons, Deorum *Ὀλυμπίου*, seu sacrum tem-
 | plum, *ἀγάριφος* Homero *obductus nauibus*, seu *val-*
 | *dè niuosus*: cùm leges apud veteres ad Olympum
 | montem celebrari ludos Olympicos, non hunc in-
 | telliges, sed Peloponnesiacum, quandoquidem Eu-
 | stathius, & Apollonij Scholiastes notant Pisas Elidis
 | sitas esse inter Ossam & Olympum, Thessalicis mon-
 | tibus cognomines. Eius vertex supra mediam aëris
 | regionem affurgebat, vbi Ara Iouis in qua cineres to-
 | to anno restant impermixti; nemo huc conscendere
 | poterat, nisi admotis naso spongiis oleo plenis; lege
 | Plutarchum in Æmilio, à quo plura de hoc monte
 | disces.
 | Pelion mons in Campo Pelasgico collocatur à Strabo-
 | ne, Centaurorum & Lapitharum rixis celebris, itém-
 | que nuptiis Pelei, & Achillis educatione per Chi-
 | ronem Centaurum: *Petras* appellatum suo tem-

Phthio-
 tide, &
 Pelaf-
 giotide.

pore tradit Tzetzes.
 Bœbeis Palus Macedoniæ Straboni, aliis Theſſaliæ,
 Bœbe Stephano: vulgò admouetur Penei Fl. ostio,
 meliùs remouetur: hodie *Eſero* Sophiano.
 Magnesia Promontorium, Sophiano *Cabo Verlichi*, con-
 uenientiùs *Cabo S. Georgio*.
 Sepias Promontorium ita dictum à Thetide, quam
 dum ſequitur Peleus in Sepiam murata eſt, ſic Apol-
 lonij Scholiaſtes: hodie *Queatumo*.

Sinus Theſſaliæ.

OE-
 TÆVS
 SINVS

Minutus, cuius meminit vnus Ptolemæus, ab Oetâ
 monte qui in eum procurrit. Videtur confundendus
 cum Maliaco cuius Ptolemæus non meminit; & ve-
 rò in Maliacum Oeta deſinit.

MA-
 LIA-
 CVS
 SINVS

A populis illum accolentibus MALIENSIBVS ſic di-
 ctus vt Plinio placet; vt Stephano à Malo Amphi-
 ctyonis filio Melis apud Herodotum dicitur à Meli-
 de regione, Melineus à Thucydide lib. 8. Malicus
 Polybio, Lamiacus ab vrbe Lamiâ apud Pausaniam:
 hodie *le Golphe de Zeiton*.

PE-
 LAS-
 GICVS
 SINVS.

Plinius ab vrbe Pagafa Pagaficum vocat, & Strabonis
 Epitomifteſt Pagafiticum, Mela Pagafæum: Iolcia-
 cus Ouidij eſt, Demetriacus Liuij lib. 29. Oroſij Ma-
 cedonicus: hodie *Golphe d' Armira*.

CAPVT IV.

Deſcriptio Geographica Epiri.

GRÆCI in Epirum ſeſe inſinuantes diuiſioni dedere locum,
 quâ in Barbaram, & Græcam diſtinguitur. Barbaram voo
 quæ ab indigenis retenta eſt, Græcam quam Græci incoluere, vel
 deductis coloniis, vel vt auxiliares euocati. Hæc diuiſio ex Stra-
 bone, & Hiftoriâ Græcâ colligi poteſt.